

29.04.00 Z

Klanten tot in het hinterland

Van 1 tot 15 mei wordt het 80-jarig bestaan van het Huis Jacqueloot op de hoek Wittenonnenstraat-Christinastraat gevierd. De zaak is tot ver in het binnenland —maar ook in het buitenland zoals in Engeland en in Duitsland— bekend als dé speciaalzaak voor hoeden en mutsen, exclusieve hemden of een stijlvolle das. In de loop van 80 jaar is de zaak zeker meegegroeid en —zoals men ook zegt van goede wijn— verbeterd. Drie generaties stonden al in de winkel. Grootvader Urbain is al lang gestorven maar met vader André (77) en met dochter Karine (42) konden we een gezellig babbeltje slaan. 28.04.00 Z

Urbain Jacqueloot richtte in 1920 na zijn legerdienst Huis Jacqueloot op. Het eerste officieel adres was Christinastraat 62, maar later verhuisde men naar de Wittenonnenstraat 29b.

„Voor mijn vader was het beroep van hoedenverkoper een late roeping”, herinnert André Jacqueloot zich nog. „Hij moest een heel uiteenlopend cliënteel dienen. Enerzijds waren er de stijlvolle hoeden voor de rijke burgers, maar hij wilde even goed de man uit de straat dienen of de vissers, die vooral petten, zeg maar een *klakke* kwam kopen. Mijn vader wist alles van hoeden, want hij moest niet alleen verkopen maar ook goede raad geven aan de heren en de da-

mes in verband met het onderhoud. Hoe meer je ervan weet, hoe beter je kunt verkopen. Pas in de late jaren '30 begon mijn vader ook hemden, dasen en ondergoed te verkopen.”

„Mijn vader diende zowel de rijke burgers, als de man uit de straat.”

André leerde de stiel van zijn vader. „Als kleine jongen moest ik al helpen tijdens de

Karine en haar man Franklin zijn de huidige uitbaters van de hoedenspeciaalzaak. „Mijn man weet ondertussen al meer over de hoedenverkoop dan ik”, bekent Karine. (Foto FR)

braderiedagen. Ik heb de zaak overgenomen in 1950. Het uitzicht van de winkel is nagenoeg hetzelfde gebleven. Enkel de etalages zijn een beetje veranderd en ook de ingang.”

Overstroming

In de loop van de jaren is natuurlijk alles geëvolueerd. „Ik herinner me dat de boeren elke donderdagmorgen hun boter en eieren kwamen verkopen op de markt”, gaat André

terug in de tijd. „Met paard en kar passeerden ze door de Wittenonnenstraat naar de Groentemarkt. Na de markt durfden ze wel eens binnenspringen.

Eén van de meest merkwaardige en onvergetelijke momenten uit die tijd is zeker de overstroming van 1953. Het water stond meer dan een meter hoog in de winkel. Dat was zeker geen leuke ervaring want we moesten tot aan de

Sebastiaanstraat door het water om brood te halen. De kelders hebben enorm afgezien en dragen daar nog altijd de sporen van. Meer aangename herinneringen heb ik aan de succesvolle braderieën, waar ik als jong kereltje de stiel geleerd heb.”

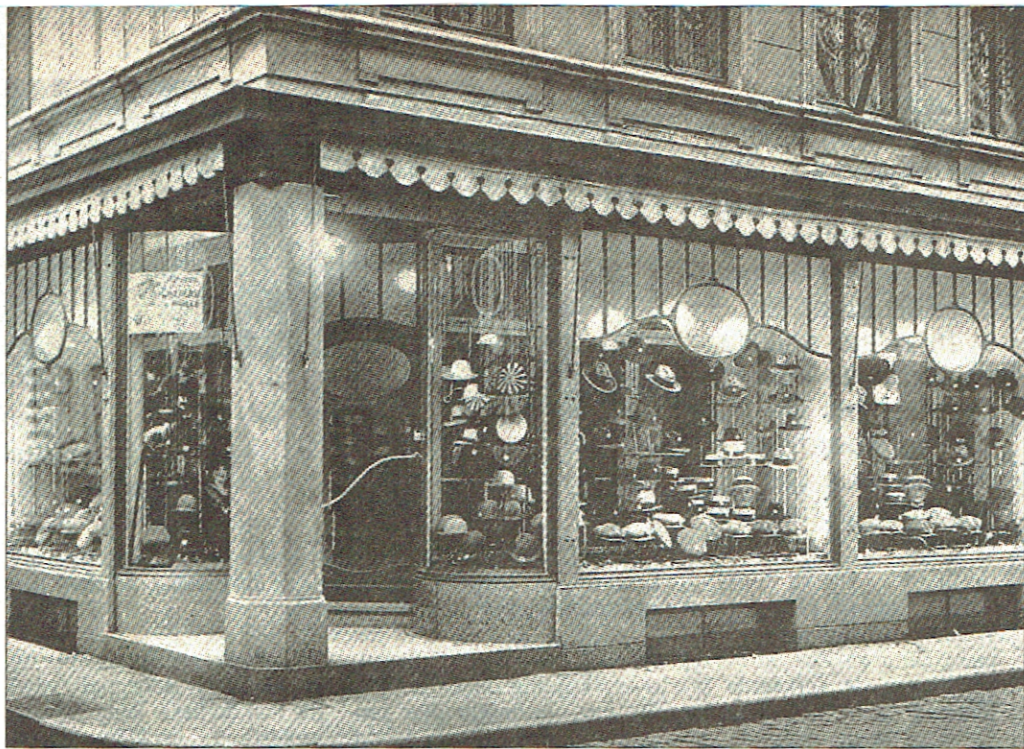
Klanten van overal

„Ons cliënteel hebben we opgebouwd over heel de kust tot ver in het hinterland, zeg maar de *boerenbuiten*”, weet

André niet zonder trots te vermelden. „We hadden ook buitenlandse klanten. Ik herinner me zelfs een Parijse visverkoper die elk jaar naar de zaak kwam om een nieuwe hoed te kopen. Hij had zo'n groot hoofd dat hij nergens in Frankrijk zijn maat vond, bij Jacqueloot wel! Eén van onze meest beroemde klanten was uiteraard baron James Ensor. Hij kwam een hoed kopen en betaalde met een pentekening. Ik weet niet of ik dat mag zeggen maar de kapper van over de deur heeft wellicht een pak tekeningen in ruil gekregen.”

„James Ensor kocht bij ons een hoed in ruil voor een pentekening”

Ook dochter Karine hielp van jongsaf in de zaak mee. „Zij kent het klappen van de zweep en vermits ook mijn schoonzoon Franklin bereid was zich te verdiepen in de geheimen van het hoofddekseel,

Pas in de jaren '30 begon men in Huis Jacqueloot ook dassen en hemden te verkopen. Hier zien we de winkel rond diezelfde periode. (Foto FR)

heb ik de zaak in 1991 overgelaten aan Karine”, prijst André zich gelukkig. „Ik ben fier dat Huis Jacqueloot na 80 jaar nog steeds bloeit. Hoe het verder zal evolueren, weet ik niet. Mijn gezondheid kan beter maar mijn wil en karakter zijn nog sterk. En ik zou dolgraag de geboorte van mijn eerste achterkleinkind nog meemaken!”

50 modellen

Karine Jacqueloot is er 42. Samen met haar man, Franklin Capitaine, houdt ze nu de naam en de faam van Huis Jacqueloot hoog.

„In de loop van de jaren is er een hele evolutie gebeurd”, weet Karine. „Ons uitgebreid gamma van hoeden en mutsen is nog gegroeid. Vroeger was de concurrentie groot, nu vind je tussen en Oostende en Brussel geen gespecialiseerde hoedenzaak meer zoals de onze. Ook nieuw de jongste tien jaar is het feit dat jongeren weer hoeden dragen. Vooral het model *Indiana Jones* is momenteel in bij de jeugd. Die wordt nu wel het meest verkocht. Ook de speciale baseballpetten van Nike en Adidas worden veel gedragen. Volwassenen kiezen graag voor de *Borsalino*. We beschikken over een 50-tal verschillende modellen van hoeden en een 30-tal mutsen, telkens van maat 53 tot 64. Sinds een drietal jaar verkopen we ook sportieve hoedjes voor dames en dat loopt ook goed.”

Kok in een hoedenwinkel

Karines man, Franklin, heeft eigenlijk gestudeerd voor kok. „Voor we de zaak over-

Aan het uitzicht van Huis Jacqueloot is in de loop der jaren niet zoveel veranderd. Hier een beeld anno 1970. (Foto FR)

namen, werkte hij in een wijnhandel. Hij heeft eerst zes maanden de kat uit de boom kijken om te zien of hij zich zou thuisvoelen in de zaak. We zijn nu al tien jaar verantwoordelijk en ik moet eerlijk toegeven dat hij meer gespecialiseerd is in de verkoop van

hoeden dan ik. Zijn voornaamste gave is dat hij goed kan babbelen. Samen proberen we onze zaak zo goed mogelijk te runnen en hopen dat nog lang te kunnen doen.”

(FRO)

Karine staat klanten bij met raad en daad

Mensenkennis en geduld

Een hoed of een muts kopen is geen sinecure, zoals blijkt uit wat Karine vertelt.

„Typisch voor onze zaak is dat de klanten die voor de eerste keer binnenkomen in geen 100 jaar weten welk hoofddeksel ze willen”, lacht Karine. „Wij proberen hen daarbij te helpen. Het vergt veel geduld, veel mensenkennis en uiterwaard moeten we zeer goed weten wat we in huis hebben. Sommigen komen een muts kopen en gaan buiten met een hoed, of omgekeerd. Ik herinner me een gekke situatie van enkele jaren geleden. Een nette heer met een mooie hardos kwam een hoed kiezen. Op zeker ogenblik veranderde hij van hoed en plots stond hij kaal voor de spiegel. Zijn haarstuk of pruik was in de hoed blijven steken!”

André Jacqueloot leerde de stiel van zijn vader, en gaf die kennis op zijn beurt over aan zijn dochter Karine. (Foto FR)

In 1930 werd het tienjarig bestaan van het huis gevierd. Urbain Jacqueloot werd verrast door een bezoek van burgemeester Moreaux. (Foto FR)